Öppen träff 8 oktober: Sagan om myskoxen Ingemar

Dagens föreläsare, naturfilmaren Ingemar Lind, har besökt oss förut.

Förra hösten, 9/10, visade han sin film om fjällräven.

Innan han spelade upp sin film berättade han hur han arbetar.

Han tar inte upp ljudet samtidigt som han filmar.

Det blir för dålig kvalitet.
I stället tar han upp många timmar ljud separat och sitter sen och redigerar, så att ljudet stämmer med filmsekvenserna.

Ett tidsödande och pilligt jobb, men resultatet visade sig bli fantastiskt fint.

Men innan han visade filmen om myskoxen Ingemar, visade han stillbilder på en spelgalen tjädertupp, som tagit på sig rollen som parkeringsvakt vid ingången till Helagsområdet.

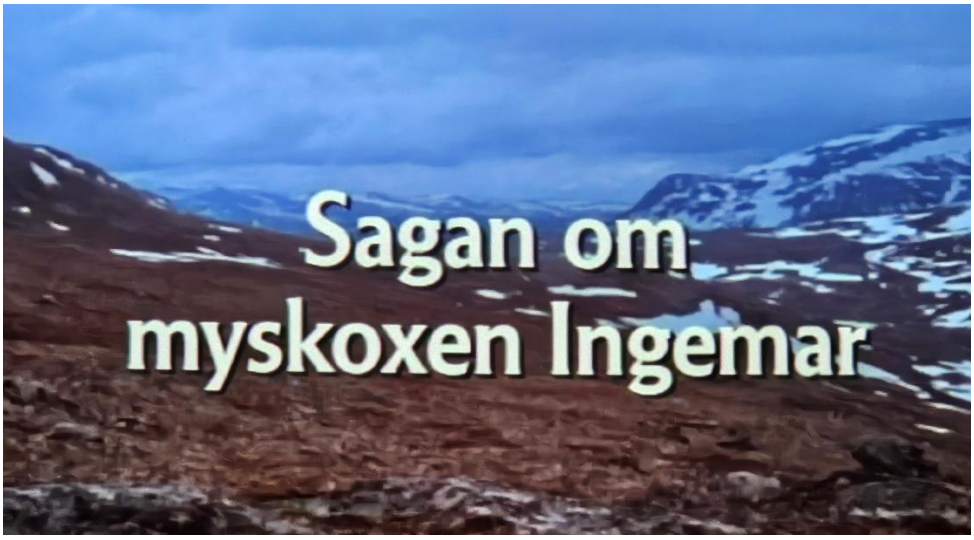

Han protesterar högljutt när trafikanter av olika slag försöker parkera eller som här en snöskoter-förare som vill köra upp skotern på ett flak.

Han drar sig inte för att utmana människorna till det yttersta.

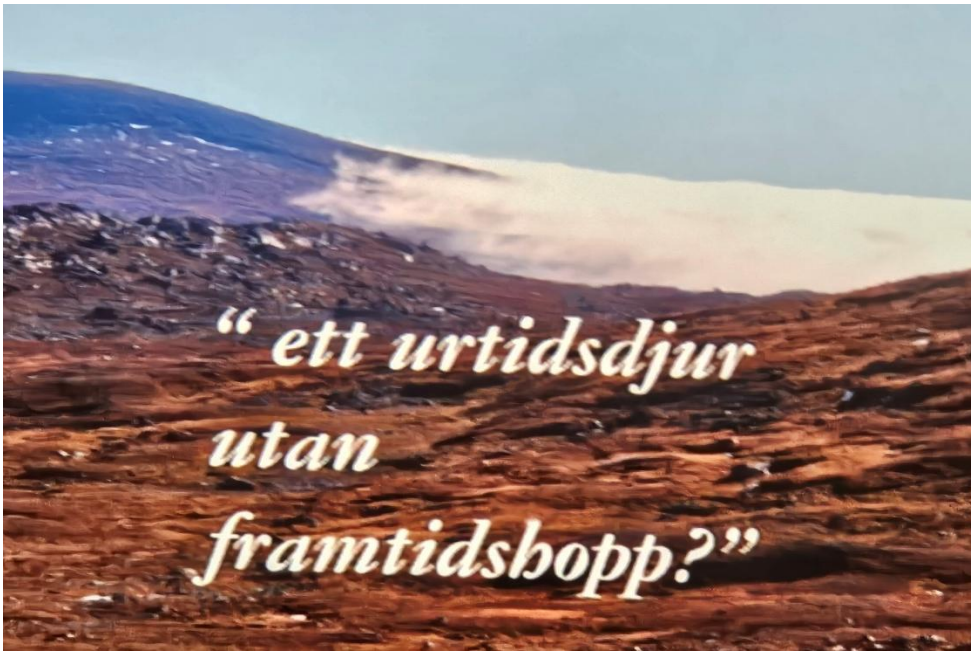
En lustig bildkavalkad!

Men sen var det dags för dagens film.

År 1995 föddes en liten myskoxkalv, som fick namnet Ingemar efter en mycket stolt och hedrad naturfilmare.

Det är om denna kalv och hans flock, som håller till i Ingemars hemmamarker, Funäsdalsfjällen, som filmen handlar.

Dagens svenska stam härstammar från en liten flock på fem djur som vandrade över gränsen från Dovrefjell i Norge år 1971.

Populationen har historiskt varit liten och drabbats av inavel, men uppskattas till mellan 10 och 12 vilda djur som ofta rör sig mellan Sverige och Norge.

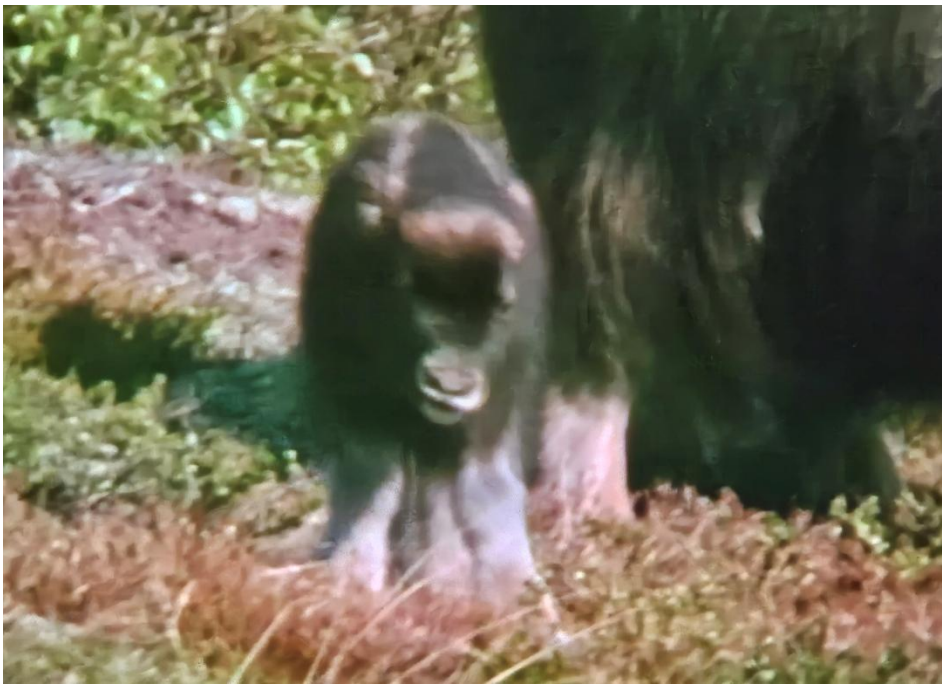
Djuren är väl anpassade till ett bistert klimat.

Naturvårdare och forskare är förstås mycket intresserade av de ovanliga djuren.

På våren vandrar djuren ner från kalfjället för att äta upp sig inför en eventuell kalvning.

1995 föddes Ingemar.

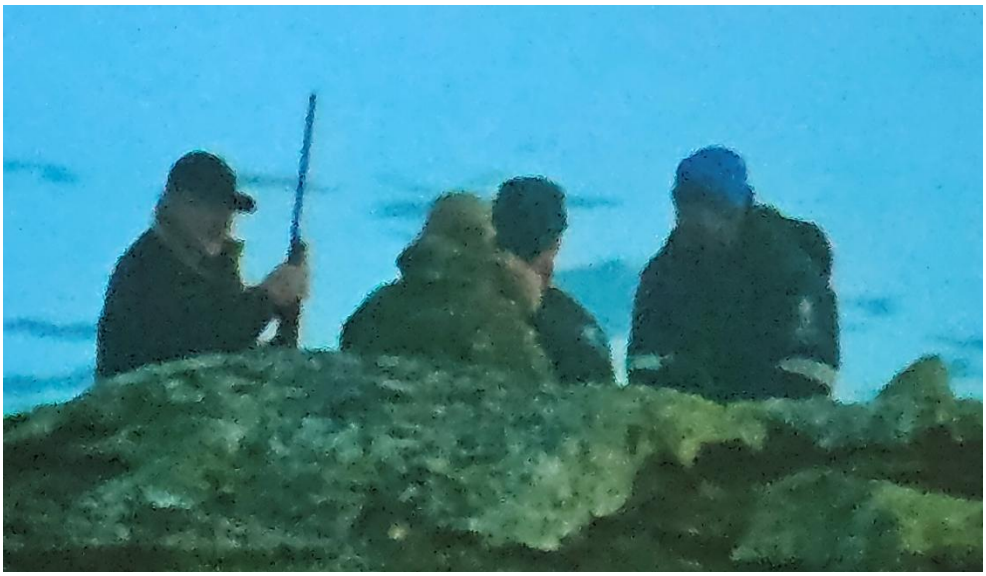

Forskarna blev förstås väldigt intresserade.

Eftersom flocken inte består av så många djur är risken för inavel stor.

Projekt Myskoxe 2030 är ett bevarandenätverk som skapades 2020 med mål att undersöka framtiden för den svenska myskoxpopulationen och hur den påverkar biologisk mångfald i fjällens ekosystem.

Man beslutade att Ingemar skulle föras till Lycksele djurpark.

De ville använda honom i sin avel.

Ingemar var vid den här tidpunkten en fullvuxen tjur.

Man skickade in en helikopter för att försöka söva honom inför flytten.

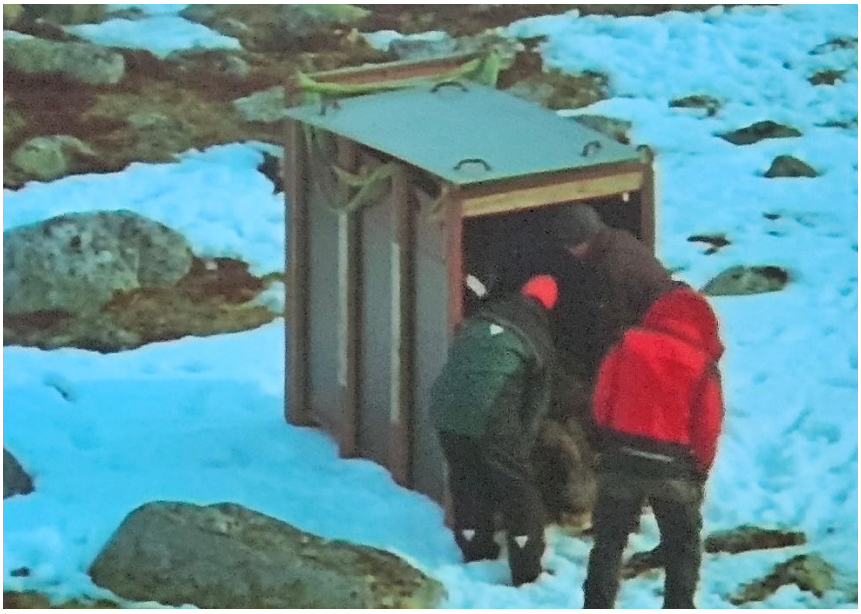

Hela flocken samlades för att försöka försvara sig mot hotet.

Till slut lyckades man förstås träffa Ingemar med en bedövningsspruta.

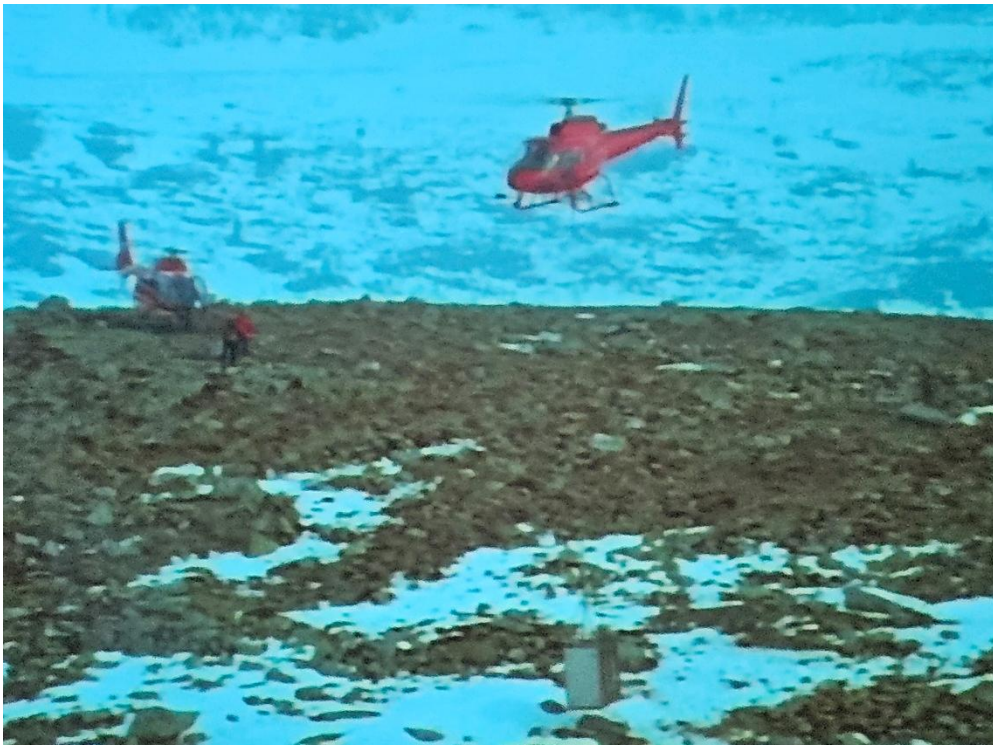
När man hade sövt honom förberedde man honom för flygfärden.

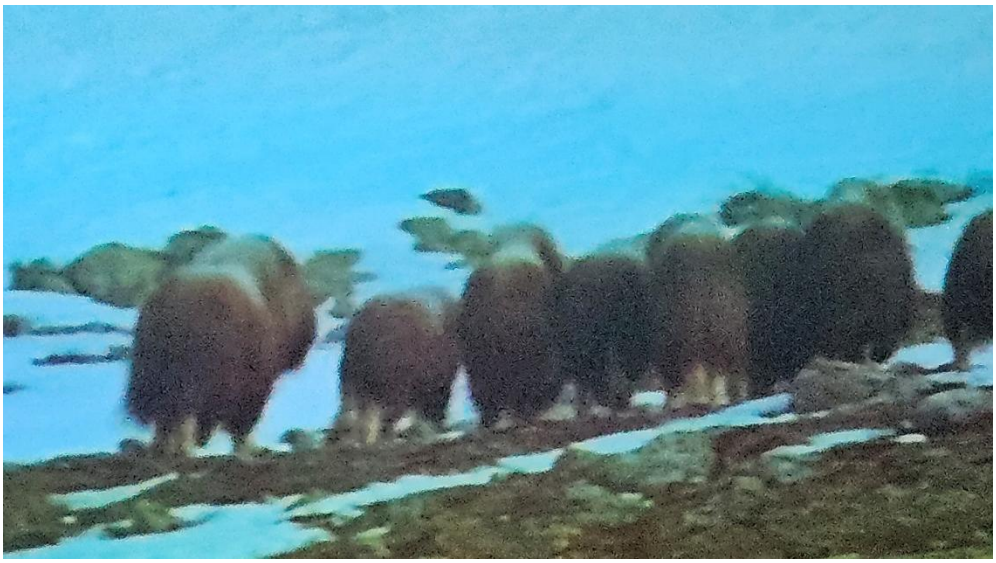
Man hade sänkt ner en transportbur, där de knappt fick in honom, eftersom han var så stor.

Till slut lyckades de stänga luckan.

Men den helikopter de hade tänkt använda visade sig vara för klen, så de fick beställa fram en kraftigare för att orka lyfta buren.

Flocken stod samlad.

Ingemar hamnade här och skulle vara ett dragplåster i djurparken.

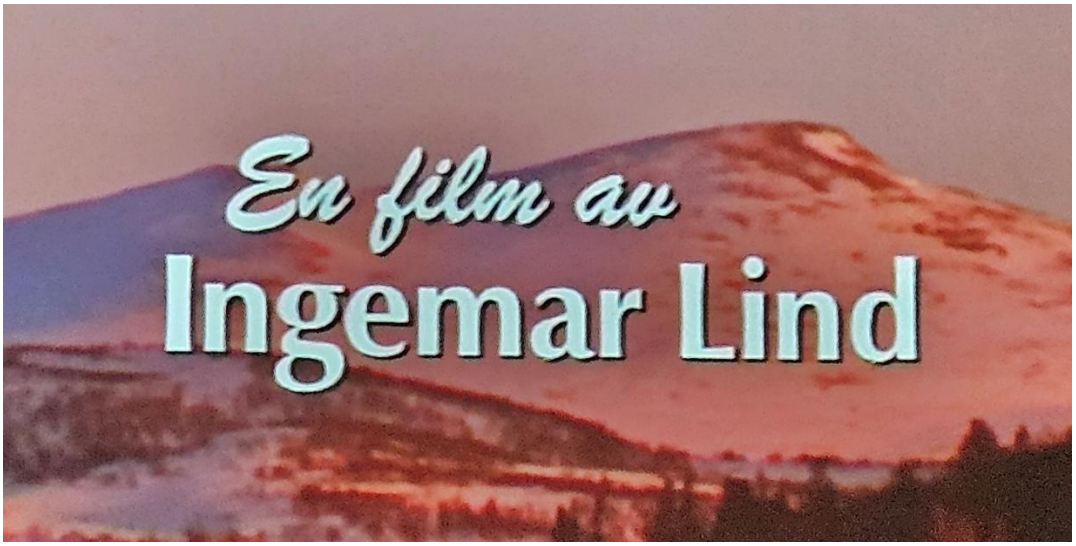
Hans liv i djurparken blev inte precis som hans liv i flocken på fjället.

Men hans liv blev tyvärr inte så långt.

Han insjuknade och dog, trots intensiva försök att rädda hans liv.

Han blev 11 år.

I det fria kunde han kanske ha fått leva några år till.

Filmaren Ingemar är klart tagen av namnen Ingemars tragiska öde.

Efter den spännande men vemodiga filmen svarade Ingemar på ett antal frågor från den intresserade publiken.

Ingemar har fler filmer på lager, så kanske får vi chansen igen.